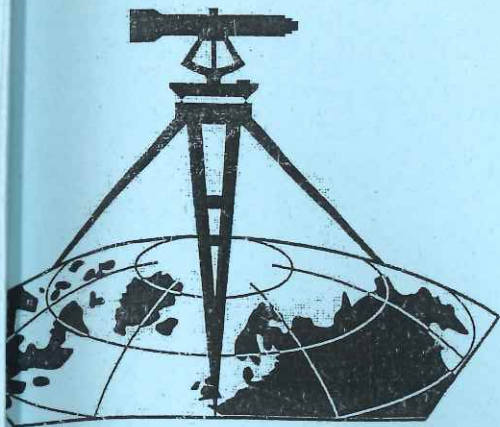
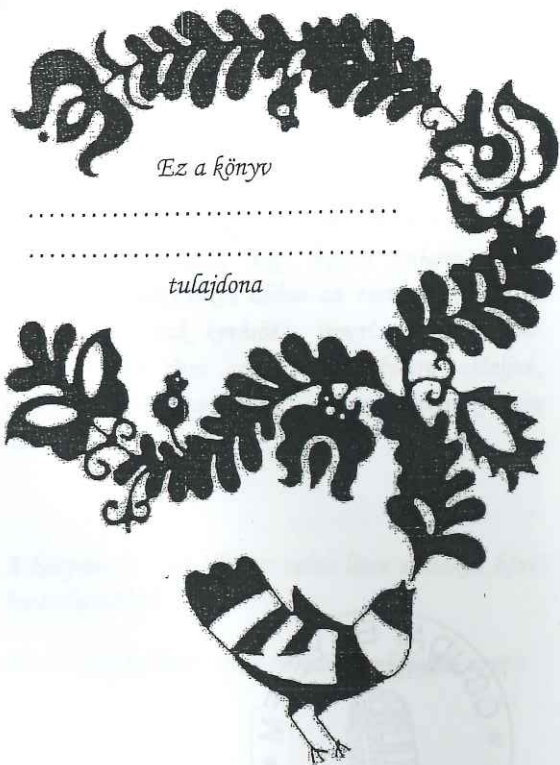

...nek nótája nincsen...”

Nóták szabadfolyásra

Ez a könyv

tulajdona

Előszó

Ezen nótáskönyv, melyet most kezdedben tartasz egy kis kiegészítés a Daloskönyvhöz szabadfolyásra. Olyan nóták kerültek bele, amelyeket szeretünk, illetve melyek gyakran elhangzanak a Bursch nóták mellett. Ezzel a kis gyűjteménnyel nem a teljességre törekedtünk. Célunk, hogy legyen valami kézzel fogható a nótázásokra abban az esetben, ha valaki nem - vagy csak kevésbé - ismeri az adott dalt. Természetesen nem csak szabadfolyásra ajánljuk, hanem minden olyan esetre, amikor valakinek kedve támad nótázni.

A könyvecske nem jöhetett volna létre a szakok közti barátság nélkül!

Bízunk benne, hogy sokat nótázhatunk belőle együtt.

Jó szerencsét!

A szerkesztők

Szerkesztette:

*Kiss Borbála alias Minden szinten szinte Minden
(NYME-KTK)*

Pintér Bence alias Börger (NYME-GEO)

Lektorálta:

Kánitsch Balázs alias Rotschild (NYME-FMK)

Kelemen Kata alias Happydepi (NYME-KTK)

Kövesdi Péter alias Mágikus Hapci (ME-GÉK)

Répás Zoltán alias Fülíg Jimmy (NYME-GEO)

Készült 2010 áprilisában.

Népdalok
és
magyar nóták

A Csitári hegyek alatt

A Csitári hegyek alatt régen leesett a hó.
Azt hallottam, kisangyalom, véled esett el a ló.
Kitörted a kezedet, mivel ölelsz engemet?
Így hát kedves kisangyalom, nem lehetek a tied.

Amott látok az ég alatt egy madarat repülni,
De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni,
Repülj madár, ha lehet, vidd el ezt a levelet,
Mondd meg az én galambomnak, ne sirasson engemet.

Arra alá van egy erdő, jajj de nagyon messze van,
Kerek erdő közepében két rozsmaring bokor van,
Egyik hajlik vállamra, másik a babáméra,
Így hát kedves kisangyalom tiéd leszek valaha.

A füredi Anna-bálon

A füredi Anna bálon szól a zene szó.
Lesz is ottan dínom-dánom, szép muzsika szó.
Ketten ültünk egy asztalnál, ő és én magam,
Nem is szóltunk mi egymáshoz, nem is volt szavam.
Egyszer aztán asztalunkhoz jött a vén cigány,
Megkérdezte: Mí a nótád édes kicsi lány?
De a kislány halkán csendben csak ennyit felelt:
Nincsen nótám és a nótát nem is szeretem.

Akinek nótája nincsen annak szíve sincs,
Ha nem hiszel a nótában szívedbe tekints!
Lesz egy fiú kinek nevét titkolni fogod,
És ahol majd senki se lát, meg is siratod.

Egyszer aztán hallottunk egy igen nagy csodát:
Gazdag úrfi vette el az édes kicsi lányt.
Fehér kocsí várta őket a templom előtt,
Nem is láttak a faluban ilyen esküvőt.
Kilenc szobás palotába vitték az új párt,
Körülöttük a sok szolga lábujjhegyen járt,
De a kislány így sem boldog, könnyes a szeme,
Mert a kertből felhangzik az ismerős zene:

Akinek nótája nincsen...

Messze földre mentem én, hogy elfeledjem őt,
Búcsúzóul megállok a fogadó előtt.
Benézek és mit látok a tomboló tanyán?
Az édes kislány játszott a kopott zongorán:

Akinek nótája nincsen...

Akácos út

Akácos út, ha végig megyek rajtad én,
Eszembe jut egy régi szép regény:
Nyáreste volt, madár dalolt a fán,
S itt kóborolt, csavargott egy cigány,
Megszóltam: De jó hogy megtalállak itt,
A legszebb lány tudod-e, hol lakik?
Ott arra lenn, túl az akácson,
Ma estelen, egy ház elé osonj! (este még)

Egy ablaknál! Állj meg cigány,
Úgy muzsikálj, hogy sírjon az a szép leány,
Olyan legyen, mint egy szerelmi könnyes vallomás.
De csak csendesesen,
Ne hallja senki más.

Az éjmadár átsuhan a városon,
Éjfélre jár, s én az utcát rovom,
A holdsugár deres hajamra süt,
Hideg, sivár csend honol mindenütt.
Azóta rég a más asszonya lett a lány,
De ez a dal még fülébe cseng talán, (De a dal még...)
Én Istenem! A múlt, hogy elszaladt,
És énnkem csak e kis dal maradt:

Te csak dalolj, kacagj, neved!
Enyém a könny, számomra úgyszincs más öröm.
Attól se tarts, hogy a kis dal szívemen üt sebet,
Te csak dalolj, neved ki engemet!

Aki a babáját

Aki a babáját igazán szereti,
Akár milyen jeges eső esik,
Úgy is felkeresi.

Lám én a babámat igazán szeretem,
Akármilyen jeges eső esik,
Úgy is felkeresem.

Esik már az eső, ázik a köpönyeg,
Eresszél be csárdás kisangyalom,
Mert megvet a hideg!

Nem eresztelek be kilenc óra után,
Eredj oda, huncut kapca betyár,
Ahol eddig voltál!

Által mennék én a Tiszán

Által mennék én a Tiszán
Ladikon, ladikon, de ladikon.
Ott lakik a, ott lakik a galambom,
Ott lakik a galambom.
Ott lakik a városban,
A harmadik utcában,
Piros rózsza, kék nefelejcs, ibolya
Nyílik az ablakában.

Által mennék én a Tiszán
Nem merek, nem merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek,
Hogy a Tiszába esek.
Lovam hátán seje-haj,
Félre fordult a nyereg,
A Tiszának habjai közt elveszek,
A babámé nem leszek.

Az a szép az a szép, akinek a szeme kék

Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék,
Akinek a szeme kék.
Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.

Lám az enyém, lám az enyém sötétkék,
Mégse vagyok a babámnak elég szép!
Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék,
Akinek a szeme kék.

Az a stramm, az a stramm, kinek kocka feje van,
Kinek kocka feje van.
Az a stramm, az a stramm, kinek kocka feje van,
Kinek kocka feje van.

Lám az enyém, lám az enyém ovális,
Mégse vagyok a babámnak normális!
Az a stramm, az a stramm, kinek kocka feje van,
Kinek kocka feje van.

Befordultam a konyhára

Befordultam a konyhára,
Rágyújtottam a pipára ...
Azaz rágyújtottam volna,
Hogyha már nem égett volna.

A pipám javában égett,
Nem is mentem én avégett!
Azért mentem, mert megláttam,
Hogy odabenn szép leány van.

Tüzet rakott eszemadta,
Lobogott is, amint rakta.
Jaj, de hát még szeme párja,
Annak volt ám nagy a lángja!

Én beléptem, ő rám nézett,
Aligha meg nem ígézett!
Égő pipám kialudott,
Alvó szívem meggyűlladott.

Cudar ez a világ

Cudar ez a világ, mindig keres hibát, azt a ragyogóját!
Beszéli, hogy iszom és gyakran huzatom hajnalig a nótát,
Szememnek is van egy vétké, rákacsint a menyecskére,
Nincsen egyéb hibám, szeret is a babám, azt a ragyogóját!

Eddig minden babám az első csók után már a szívem
kérte,
De most a tizedik nem ad csókot, pedig ráz a hideg érte,
Azt mondja, a szíve fázik, mert a torkom bortól ázik,
Megjavulok tehát, vizet iszom, nahát, azt a ragyogóját!

Csendül a nóta

Csendül a nóta, perdül a lány,
Most ide húzd a fülembe cigány!
Nyírfa vonódból a szív dala szól,
Csúszik a föld is a talpam alól.

Harmat csillog ezüstös levelen,
Ezt a barnát magamnak nevelem.
Hajt is a szóra, a jóra szívesen,
Holtomiglan a gondját viselem!

Májusok esti sóhaja kél,
Összesimul a virág s a levél.
Illatos, édes az alkonyi táj,
Kis csalogánynak a szíve, de fájl!

Harmat csillog ezüstös levelen,
Ezt a barnát magamnak nevelem.
Hajt is a szóra, a jóra szívesen,
Holtomiglan a gondját viselem!

Csillagok, csillagok szépen ragyogjatok

Csillagok, csillagok szépen ragyogjatok!
A szegénylegénynek, utat mutassatok!
Mutassatok utat a szegénylegénynek,
Nem találja házát a szeretőjének.

Istenem, Istenem édes jó Istenem!
Mikor lesz én nékem, szép szabad életem?
Akkor lesz én nékem szép szabad életem,
Mikor a babámat kedvemre ölelem.

Eltörött a hegedű

Eltörött a hegedű, nem akar szólani,
Rozi, Rozi, mi bajod, mért nem akarsz szólni?
A hegedűm majd meg reparálom,
Szólaljál meg hát, rubintos virágom.

Hozok mosdóvizet is gyöngypatak vizéből,
Hozok csinosítót is a rózsá leveléből.
Te leszel a legszebb a világon,
Szólaljál meg, rubintos virágom!

Eger városa

Eger városa
Papok városa,
Csuhasok járnak fapapucsba,
Csuhasok járnak inomine pátisz,
Reverenda alatt pálinkát viz.

Nem vagyok én barát,
Szeretem a piát,
Eladom érte a reverendát,
Eladom érte a csatos imakönyvem,
Ölelem és csókolom a feleségem.

To-Tót asszonynak,
To-Tót a lánya.
Körül kacsaringós a szoknyája.
Kerülj elébe, Farolj alája,
Tipi-tapogasd meg van-e mája.

Hogy ülsz a széken?
Hogy ülsz a széken?
Hogy ülsz a széken, kérlek szépen?
Szépen ülj a széken, mert úgy váglak képen,
hogy megfordulsz a széken,kérlek szépen!

Életemben csak két nőt szerettem...

Életemben csak két nőt szerettem:
Egyik volt a drága jó anyám.
Ki úgy szeretett, ápolgatott engem,
Istenem, de vigyázott reám.
És amikor betegségbe estem,
Féltő szívvel úgy imádkozott.
Mégis csak az ellenét kerestem,
Anyám sírt, de nem panaszkodott.

És egy késő nyári délutánon,
Szembe jött egy csinos barna leány.
Úgy jött, mint egy megvalósult álom,
Azóta nincs nyugodt éjszakám.
Másodszor csak azt a lányt szerettem,
Szívem, lelkem úgy megváltozott.
Annak is az ellenét kerestem,
A lány sírt, de nem panaszkodott.

És a lány, hogy vágyait kövesse,
Elment tőlem, nem volt irgalom.
Jó anyám is elhagyott örökre,
Nem maradt más, csak egy sírhalom.
Én azóta a temetőt járom:
Mit ér az élet, minden elhagyott!
De százszor visszasírom azt az asszonyt,
Aki sírt, de nem panaszkodott.

Elindultam szép hazámból

Elindultam szép hazámbul
Híres kis Magyarországbul.
Visszanéztem félutamból,
Szememből a könny kicsordul.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,
Sírok alatta eleget.

Én Istenem rendelj szállást
Már meguntam a bujdosást,
Idegen földön a lakást,
Éjjel nappal a sok sírást.

Elmegyek, elmegyek el is van vágyásom

Elmegyek, elmegyek,
El is van vágyásom,
Ebbe rongyos kis tanyába
Nincsen maradásom.

Ha elmégy, ha elmégy,
Csak hozzám igaz légy.
Igaz szereteted babám
Hamisra ne fordítsd.

Ha jóra fordítod,
Áldjon meg az Isten,
Ha rosszra fordítod,
Verjen meg az Isten.

Elmegyek, elmegyek hosszú útra megyek

Elmegyek, elmegyek,
Hosszú útra megyek.
Hosszú út porából
Köpönyeget veszek.

Búval és bánattal
Kizsinóroztatom,
Sűrű könnyeimmel
Kigombottattatom.

Fúdd el, jó szél, fúdd el
Hosszú útnak porát.
Hosszú útnak porát,
Az én szívem búját!

Erdő, erdő, erdő

Erdő, erdő, erdő
Marosszéki kerek erdő.
Madár lakik abban,
Madár lakik tizenkettő.

Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak!
Csárdás kisangyalom,
Érted fáj a szívem nagyon.

Búza, búza, búza,
De szép tábla búza.
Annak közepében
Kinyílt a rózsza.

Tüskés annak minden ága,
Nem állja a madár lába.
Kedves kisangyalom,
Katonahíredet hallom.

Hej, Dunáról fúj a szél

Hej, Dunáról fúj a szél,
Szegény embert mindig ér,
Dunáról fúj a szél!

Ha Dunáról nem fújna,
Olyan hideg nem volna,
Dunáról fúj a szél!

Hej, Jancsika, Jancsika!
Miért nem nőttél nagyobbra?
Dunáról Fúj a szél!

Nőttél volna nagyobbra,
Lőttél volna katona.
Dunáról fúj a szél!

Kályha vállán a cica,
Szeretsz-e még Katica?
Dunáról fúj a szél!

Ha nem szeretsz, Katica,
Karmoljon meg a cica!
Dunáról fúj a szél!

Húzzátok cigányok!

Halljátok cigányok, valahogy ma oly jó kedvem van!
Nótámat játsszátok, mert abban a szívem, lelkem van.
Öröm, vagy bánat ér, idejön az ember mindig hozzátok,
(mert)
A jókedv sokat ér, s tetézni ti oly jól tudjátok!

Prímás! Mi tagadás, tele van a szívem nótával!
Lelkembe beleláss, gyere ide most a bandával!
Húzzátok, húzzátok, szívetekből, ahogyan csak tudjátok!
Cigányok, barátok, de csuda jó kedvet csináltok!

Indulj el egy úton

Az bajom van véled,
Sír a szívem érted,
Sír a szívem érted,
Majd meghalok érted.

Indulj el egy úton,
Én is egy másikon,
Hol egymást találjuk,
Egymásnak se szóljunk.

Aki minket meglát,
Mit fog az mondani,
Azt fogja gondolni,
Idegenek vagyunk.

Idegenek vagyunk,
Szeretetet tartunk,
Ahol összegyűlünk,
Ketten szeretkezünk.

Kicsiny falum, ott születtem én

Kicsiny falum ott születtem én,
Nincs ott gyertya, nincs ott lámpafény.
Házunk előtt vén eperfa áll,
Engem anyám mindig haza vár!

Megírom majd jó anyám neked,
Ne várj haza többé nem megyek.
Amikor a kis falumban nyugovóra térnek,
Anyám, mondj el értem egy imát!

Rendes ember én már nem leszek!
Minden éjjel zülleni megyek.
Várnak rám a züllött cimborák,
A festett nők, a pezsgős vacsorák.

Hogy mi lesz a vége nem tudom.
Meghalok egy züllött hajnalon.
Amikor a kis falumban nyugovóra térnek,
Anyám, mondj el értem egy imát!

Rendes ember én már nem leszek!
Minden éjjel zülleni megyek.
Várnak rám a züllött cimborák,
A festett nők, a pezsgős vacsorák.

Lakodalom van a mi utcánkban

Lakodalom van a mi utcánkban,
Férjhez megy a falu legszebb lánya,
Hivatalos vagyok oda én is,
Nem mennék el, ha százszor üzennék is.

Vége van már a lakodalomnak,
Nagy bánata van a menyasszonynak,
Forgatja a karikagyűrűjét,
Sajnálja a régi szeretőjét.

Este viszik a menyasszony ágyát,
Elvesztették a nyoszolya lábát,
Addig babám nem fekszel az ágyra,
Míg meg nem lesz a nyoszolya négy lába.

Megvan már a nyoszolya virága,
Te meg asszony feküdj be az ágyba,
Tedd a lábad "Vö" betű formába,
Hadd ropogjon a nyoszolya virága.

Lányok a legényt jól megbecsüljétek

Lányok a legényt jól megbecsüljétek!
Ha részeg is haza vezessétek!
Fektessétek a zöld paplanos ágyba,
Nyomjatok csókot a részeg pofájára!

Lenn a délibábos Hortobágyon

Lenn a délibábos Hortobágyon,
Megakadt a szemem egy kislányon.
Hullámzott a göndör haja a sötétbe,
Mikor belenéztem a szemébe.

El is mentem hozzá, meg is kértem:
Legyen az én drága feleségem.
Boldogságom tudom, nála megtalálom,
Lenn a délibábos Hortobágyon.

Hogyha nékem sok pénzem lesz

Hogyha nékem sok pénzem lesz, felülök a repülőre.
Úgy el szálllok, mint a fecske, magasan a levegőben.
Amerre én járok bámul a világ, irigylik a sok pénzt,
amit költök rád,
Én a sok pénzt nem sajnálom,
Csak te légy a kicsi párom!

Hogyha nékem sok pénzem lesz, felutazom Budapestre.
Ott veszek majd sok szép mindent az én drága
kedvesemre
Veszek az újára arany karikát, a pici lábára selyem
harisnyát.
Lesz belőle olyan dáma,
Hogy a világ megcsodálja!

Nád a házam teteje

Nád a házam teteje, teteje
Rászállott a cinege, cinege
Hess le róla cinege, cinege
Mert leszakad a teteje, teteje

Ha leszakad mi lesz véle
Sárga lábú cinege, cinege
Hess le róla cinege, cinege
Mert leszakad a teteje, teteje

Megismerni a kanászt

Megismerni a kanászt cifra járásáról,
Úzött- fűzött bocskoráról, tarisnyaszíjáról.
Hejj, élet-élet betyár élet ez aztán az élet!
Ha megunom magamat, magam is úgy élek.

Hüccs ki disznó a berekből! Csak a füle látszik,
Kanászbojtár bokor alatt, menyecskével játszik.
Hejj, élet-élet betyár élet ez aztán az élet!
Ha megunom magamat, magam is úgy élek.

Megrakják a tüzet

Megrakják a tüzet,
Mégis elaluszik,
Nincs az a szerelem,
Ami el nem múlik.

Rakd meg babám, rakd meg,
Lobogó tüzedet,
Hadd melegítem meg
Gyöngé kezeimet.

Szerelem, szerelem,
Átkozott gyöttelelem,
Mért nem virágoztál
Minden falevelén.

Minden fa tetején,
Cédrus fa levelén,
Hadd szakított volna,
Minden szegény legény.

Lám, én szakítottam,
Meg is házasodtam.
Szelíd galamb helyett
Vadgalambot fogtam.

Már ezután úgy élem világot

Már ezután úgy élem világot,
Kis kalapom a szememre vágom.
Jobb szememről bal szememre vágom,
Csak a leszerelő kis könyvemmet várom.

Elmondhatom Istenem, Istenem
Gyászba borult az egész életem.
Gyászba borult felettem az ég is,
Elhagyott a , becsapott a régi szeretőm is.

Már ezután két szeretőt tartok,
Az egyiktől a másikhoz járok.
Ha az egyik hűtlen lesz és megcsal,
Megyek a másikhoz majd az megvigasztal.

Már minálunk babám

Már minálunk babám, már minálunk babám az jött a
szokásba,
Hogy nem szedik a meggyet, nem szedik a meggyet fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a fára, a meggyfa tetejére,
Lerázza a meggyet, Te meg babám szedjed a rózsás
kötényedbe!

Már minálunk babám, már minálunk babám az jött a
szokásba,
Hogy nem szedik a makkot, nem szedik a makkot fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a fára, a makkfa tetejére,
Lerázza a makkot, te meg babám kapkodd a rózsás
kötényedbe!

Már minálunk babám, már minálunk babám az jött a
szokásba,
Hogy nem szedik a meggyet-makkot, nem szedik a meggyet-
makkot fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára, a meggyfa-makkfa tetejére,
Lerázza a meggyet-makkot, Te meg babám szedjed-kapkodd,
a rózsás kötényedbe!

Nékem olyan asszony kell

Nékem olyan asszony kell, ha beteg is, keljen fel.
Főzze meg a vacsorát:
Úgy várja, várja, úgy várja, várja,
Úgy várja haza az urát.

Nékem olyan legény kell, aki engem megölel,
Félre csapja bajuszát:
Úgy várja, várja, úgy várja, várja,
Úgy várja haza galambját.

Ha pici is az asszony, lesz belőle menyasszony.
Ha pici is a legény:
Lesz még belőle, lesz még belőle,
Lesz még belőle vőlegény.

Nem loptam én életemben

Nem loptam én életembe,
Csak hat ökröt Debrecenbe.
Mégis rám verték a vasat,
Babám szíve majd meghasadt.

Elhajtottam a vásárba,
Kettőt adtam áldomásba.
Kettőt adtam a bírónak,
Kettőt a szabadítónak.

Nem loptam én életembe,
Csak egy csikót Debrecenbe.
Mégis rám verték a vasat,
Babám szíve majd meghasadt.

Mikor mentem hazafelé,
Három zsandár állott elém.
Azt kérdezték mi a nevem,
Hol az utazólevelem.

Állj meg zsandár, megmutatom,
A lájbimat kigombolom.
Előveszem a revolverem,
Ez az utazólevelem.

Mikor mentem hazafelé,
Megnyílt az ég háromfelé.
Ragyogtak rám a csillagok,
Megtudták, hogy árva vagyok.

Nótás kedvű volt az apám...

Nótás kedvű volt az apám,
Átmulatott sok éjszakát.
Nem sajnálta rá a napot,
Kettőt-hármat összetoldott.
De még azt is megduplázta,
Ha az anyám megdorgálta,
Ha a cigány rosszul játszott,
A hegedűbe belevágott.

Nótás kedvű édesapám,
Réges-régen nem dalol már:
A szívemet bánat rágja,
Egy-egy kedves nótájára.
Az lett a sok nóta vége,
Kint nyugszik a temetőbe',
Dalos ajkú kismadárka,
Szállj az apám fejfájára!

Visszajött a kismadárka,
Friss virággal a szájában.
Azt dalolta, azt mesélte,
Apám sírhalmáról tépte.
Odalent a magyar nóta,
Virágot hajt évek óta,
Mindig friss nő a nyomába,
Ha felcsendül a nótája.

Tavaszi szél vizet áraszt

Tavaszi szél vizet áraszt,
Virágom, virágom.

Minden madár társat választ,
Virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak,
Virágom, virágom

Te engemet s én tégedet,
Virágom, virágom.

Zöld pántlika, könnyű gúnya,
Virágom, virágom.

Mert azt a szél könnyen fújja,
Virágom, virágom.

De a fátyol nehéz ruha,
Virágom, virágom.

Mert azt a bú hajtogatja
Virágom, virágom.

Tisza partján mandulafa virágzik

Tisza partján mandulafa virágzik,
Mandulája vízbe hullik, elázik.
Terem még a mandulafa mandulát, mandulafa mandulát,
Tisza partján nevelik a szép leányt.

Tisza partján jegenyefa virágzik,
A virágja vízbe hullik elázik,
Terem még a jegenyefa jegenyét, jegenye fa jegenyét,
Tisza partján nevelik a szép legényt.

Túl a Tiszán faragnak az ácsok

Túl a Tiszán faragnak az ácsok,
Ide hallik a kopácsolások.
Gyerünk lányom, kérdezd meg az ácsot,
Ád-e csókért egy kötény forgácsot.

Édesanyám huncutok az ácsok,
Méreg drágán mérik a forgácsot,
Kilenc csókért meg valami másért,
Maradj lányom én megyek forgácsért.

Kék a kökény, zöld a petrezselyem,
tótágast áll bennem a szerelem.
Jaj Istenem, hát most mit csináljak,
szeressek-e, vagy tótágast álljak.

Azt mondta a Kedves édesanyja:
Az ő lánya egy csokor viola.
Ha viola ültesse cserépbe, oszt
Futtassa fel a házuk tetejére!

„Vö” betűbe repülnek a darvak.
Kertünk alján vagy basznak vagy szarnak.
Gyere babám a kertünk aljába, oszt
Tedd a lábat „Vö” betű formába!

Nem megyek én a kertjük aljába,
Gyöngé vagyok én még a baszásra.
Kössön csomót kend a nagy farkára, oszt
Úgy dugja fel az anyja valógába!

Átdobták a szart a kerítésen.
Megbaszták a hites feleségem.
Ha még egyszer meg merik csinálni,
Le fogom a faszom amputálni.

Zöldre van a rácsos kapu festve

Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve.
Oda járok minden áldott este.
Kisangyalom, nem győztelek várni, még egyszer várni,
Be kellett a, be kellett a rácsos kaput záni (riglizni).

Zsebkendőm négy sarka

Zsebkendőm négy sarka simára van vasalva.
Mind a négy sarkába a babám neve van varrva.
Az egyik szőke, a másik barna, a harmadik csuda szép.
Megállj te, csuda szép, majd eszedbe jutok még!
Majd eszedbe jutok babám, de már akkor késő lesz,
Mert mikor, mikor lesz, a szívem már másé.

Békás tó, halas tó, jaj de sáros a partja
Arra jár a rózsám, selyemkendő van rajta
Rá költöttem a fél pengőmet, azért olyan csuda szép
Megállj te, csuda szép, majd eszedbe jutok még!
Majd eszedbe jutok babám, de már akkor késő lesz,
Mert mikor, mikor lesz, a szívem már másé

Diákversszak:

Zsebkendőm négy sarka simára van vasalva.
Mind a négy sarkába a kedvenc piám van varrva.
Egyik körte, a másik barack, a harmadik cseresznye,
Megállj te cseresznye, elcseréllek vegyesre.

*Operák, operettek
és
hasonlók*

Bánk bán áriája: Hazám, hazám...

Mint száműzött, ki vándorol
A sűrű éjen át,
S vad fürgetegben nem lelé
Vezérlő csillagát,
Az emberszív is úgy bolyong,
Oly egyes-egyedül,
Úgy tépi künn az orkán,
Mint az önvád itt belül.
Csak egy nagy érzés éltetett
Sok gond és gyász alatt,
Hogy szent hazám és hős nevem
Szeplőtlen megmarad.
Most mind a kettő orvosra vár,
S míg itt töprenkedem,
Hazám borítja szemfödél
S elvész becsületem!

Hazám, hazám, te mindenem!
Tudom, hogy mindenem neked köszönhetem.
Arany mezők, ezüst folyók,
Hős vértől ázóttak, könnytől áradók.
Sajgó sebeit felejtí Bánk,
Zokog, de szolgálja népe szent javát.

Magyar hazám, te mindenem!
Te érted bátran meghalok,
Te Szent Magyar hazám!

Bánk bán: Keserű bordal

Ha férfi lelkedet
Egy hölgyre föltevéd
S az üdvösségedet
Könnyelműn tépi szét;
Hazug szemében hord mosolyt
És átkozott könnyűt,
Míg az szívedbe vágyat olt,
Ez égő sebet üt.

Gondold meg és igyál!
Örökké a világ sem áll;
Eloszlik, mint a buborék,
S marad, mi volt, a pusztá lég.
S marad, mi volt, a pusztá lég.
Igyál! Igyál! Igyál!
Eloszlik, mint a buborék,
S marad, mi volt, a pusztá lég.
S marad, mi volt, a pusztá lég.

Ha bánat és a bor
Agyadban frigyre lép,
Lassanként földerül
Az életpusztá kép,
Gondolj merészet és nagyot,
És tedd rá éltedet!
Nincs veszve bármi sors alatt,
Ki el nem csüggedett.

Gondold meg, és igyál!
Örökké a világ sem áll;
De amíg áll és amíg él,
Ront vagy javít, de nem henyéi.
Ront vagy javít, de nem henyéi.
Igyál! Igyál! Igyál!
De amíg áll és amíg él,
Ront vagy javít, de nem henyéi.
Ront vagy javít, de nem henyéi.

Bob herceg

Londonban, hej, van számos utca,
és minden utcán van sarok.
És minden sarkon vannak házak,
és minden házon ablakok.
De bár egész nagy Albionban
nincs több oly ablak, mint ahonnan
A legszebb rózsaszál virít, a legszebb rózsaszál virít...
De bár egész nagy Albionban
nincs több oly ablak, mint ahonnan
A legszebb rózsaszál virít, a legszebb rózsaszál virít...

A Bowie street-en hogyan járok,
a legnagyobb úr én vagyok.
Megsüvegelnek az utca seprők, és csizmadia inasok.
Ha nincsen pénzem, iszom hitelbe,
enyém a legszebb lány szerelme,

Enyém a legszebb rózsaszál, amely a Bowie street-en áll...
Ha nincsen pénzem, iszom hitelbe,
enyém a legszebb lány szerelme,
Enyém a legszebb rózsaszál, amely a Bowie street-en áll...

Bob úrfi, hej, legény a talpán, a karja kő, a csókja méz.
Minden leány utána fordul, és rabja mind, akire néz.
De néki más lány csókja nem kell,
egy csókra gondol este, reggel
Miből üdvösséget merít, miből üdvösséget merít.

Egy szál harangvirág

Egy szál harangvirág, ennyi csak, mit adhatok,
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot.
Nem nagy dolog, mondhatja más, tudom jól, de mit
tegyek?
Egy szál harangvirág, ez jelzi most az ünnepet.

De látom, téged csak a virág érdekel,
Mit mondok, az sajnos a füledig nem jut el.
De elnézem neked, mert engem szeretsz,
S így rossz ember nem lehetsz.

Egy szál virág, nem nagy dolog,
De ennyi csak, mit adhatok.
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot!
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot!

Éjjel az omnibusz tetején

Gyere tubicám, ülj ölembe cicám,
Hisz nincs abba' semmi szégyen,
Újítsuk fel, hogy volt régen,
Mikor te meg én, a Liget rejtekén,
Egymásra leltünk szerelem terén!

Éjjel az omnibusz tetején,
Emlékszel kicsikém, de csuda volt.
Lent nyikorogtak a kerekek,
S felettünk nevetett a telihold.
Miközben a lovacsákak bandukoltak Budán át,
Eloltottam égő ajkad, s a lámpát,
Éjjel az omnibusz tetején,
Emlékszel kicsikém, de csuda volt.

Honfoglalás

Kell még egy szó,
Mielőtt mennél.
Kell még egy ölelés,
Ami végig elkísér.
Az úton majd néha,
Gondolj reám -
Ez a föld a tiéd,
Ha elmész, visszavár!

Nézz rám és lásd,
Csillagokra lépsz,
Nézz rám tovatűnt
A régi szenvedés,
Hol a fák az égig érnek
Ott megérint a fény.
Tudod jól, hova mész -
De végül hazatérsz!

Szállj, szállj sólyom szárnyán
Három hegyen túl;
Szállj, szállj ott/én várok rád,
Ahol véget ér az út...

Úgy kell, hogy te is értsd -
Nem éltél hiába.
Az a hely, ahol élsz -
Világnak világa.
Az égig érő fának
Ha nem nő újra ága,
Úgy élj, te legyél -
Virágnak virága!

Szállj, szállj sólyom szárnyán
Három hegyen túl;
Szállj, szállj ott/én várok rád,
Ahol véget ér az út...

Nézz rám, s ne ígérj;
Nézz rám, sose félj -
ha nincs hely, ahol élj -
indulj hazafelé!

Megy a számár

Megy a számár az úton földig ér a nyála,
Két lába közt csilingel oltári nagy
Fallári fallárom sárgarigó füttyszó!

Kiraktam a szilvát, hogy meg legyen aszva,
Beküldtem a Marcsát, hogy meg legyen
Ballári ballárom sárgarigó füttyszó!

Megmondtam az öregnek, annak a parasztnak,
Ne menjen a szobába, mert odabenn
Ballári ballárom sárgarigó füttyszó!

A Gellért-hegy oldala félig ki van fúrva,
Az én kedves galambom egy oltári nagy
Kullári kullárom sárgarigó füttyszó!

Meglöktem a hintát, a hinta beingott,
Benne ülő kis leány jó nagyokat
Fillári fillárom sárgarigó füttyszó!

Juliska a szobalány, örül a tavasznak,
De még jobban örülne egy jó kemény
Fallári fallárom sárgarigó füttyszó!

A babámék házán van egy jó nagy ablak,
Ha bemászok, galambom, akkor jól meg
Ballári ballárom, akkor jól meg ba****k!

Midőn Havannában

Midőn Havannában hajóra szálltam én,
Elbúcsúzni akkor senki se jött felém.
Egy árva kis galamb mellettem felrepült,
Csodás utamon csak ő kísért egyedül.

Ha majd ablakodra suhanva száll egy galamb,
Simogasd, csókold, mintha én lennék ott magam,
Tartsd minden jóval szerelmes szóval szegényt,
Hiszen szívedbe remegve elviszi a reményt.

Szerelmem légy enyém, szívedet kérem én csak,
Gyere vélem aranyos lélek oda, hol élek én.
Szerelmem légy enyém, szívedet kérem én csak,
Gyere vélem aranyos lélek, oda, hol élek én!

Mi muzsikus lelkek

Mi muzsikus lelkek, mi bohém fiúk,
Mi kóborló gazdag szegények,
Az életünk nem holmi vásári lét,
Az éveink tarka regények!
Mi kacagva sírunk, a könnyünk mosoly,
Az élettől semmit se várunk,
Mi muzsikus lelkek, mi bohém fiúk...
Csak hangulat minden minálunk!

Ohio

Megmondtam én, enyém leszel,
És többé már senki nem ölel.
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

Megkértem én szép kedvesem,
Jöjjön velem, sétáljon velem,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

És amikor átöleltem,
A késemet nekiszegeztem.
Felkiáltott: kérlek, ne ölj meg,
A halálba ne küldj engemet!

Éjfél után mentem haza,
Jaj, mit tettem, ó én ostoba:
Megöltem őt, akit szerettem,
Mert nem kellett, ó a szerelmem.

Örült a szobalány

Örült a szobalány, örült a tavasznak,
De még jobban örült volna egy jókora...
Falári-falihó, falári-falihó!

A Gellért hely oldalába alagutat fúrnak,
A Gellért hegy tetején meg jó nagyokat...
kulári-kulihó kulári-kulihó!

Meglökhettem én a hintát a hint megingott,
Rajta ült a kis Mariska jó nagyokat
Filári-filihó, filári-filihó!

Megmondhattad volna már annak a mamlasznak,
Ne menjen be a szobába, mert ott éppen...
Balári-balihó, balári-balihó!

Pedro kocsmájában

Pedro kocsmájában sápadt lámpa ég,
És az asztaloknál züllött arcú nép,
A rumot isszák, mint a vizet,
Gazdag úr az, aki fizet,
Így hát minden cseppért kár!

Benn a matrózok közt ül egy idegen,
Mondják száz hajója jár a tengeren,
Mégse jár ő fényes bárba,
Csak a Pedro kocsmájába,
És egy barna lányra vár.

Olyan gyönyörű a lány,
Kire vár, csupa báj,
Hangja lágyan muzsikál:
Lá-lá-lá lá-lá-lá!

Nem kell néki pénz, sem gyémánt,
Nem kell néki gazdag úr.
Szíve csakis Fernandoé,
Kitől vére lángra gyúl,
Kitől vére lángra gyúl!

Pedro kocsmájában sápadt lámpa ég,
Ajtó nyílik, s matróz Fernando belép,
Csókot kap a lánytól, tizet,
Gazdag úr feláll és fizet,
Nincsen mire várjon már!

Olyan gyönyörű a lány,
Kire vár, csupa báj,
Hangja lágyan muzsikál:
Lá-lá-lá lá-lá-lá!
Nem kell néki pénz, sem gyémánt,
Nem kell néki gazdag úr.
Szíve csakis Fernandoé,
Kitől vére lángra gyúl,
Kitől vére lángra gyúl!

Pedro kocsmájában sápadt lámpa ég,
Ajtó nyílik, s matróz Fernando belép,
Csókot kap a lánytól, tizet,
Gazdag úr feláll és fizet,
Nincsen mire várjon már!

Régi dal

Jut még eszedbe kedvesem
A boldog ifjúság,
Az erdőszéli kis patak,
S a régi jó barát?
Ó gondolj, gondolj néha rám,
A sors bár merre hajt.
Emlékül küldöm, kedvesem,
A régi-régi dalt.

Mily fürge táncban kergetőztünk
Fönn a dombtetőn
Most fáradt lábbal bandukolva
Járunk reszketőn.
Ó gondolj, gondolj néha rám,
A sors bár merre hajt.
Emlékül küldöm, kedvesem,
A régi-régi dalt.

Mily vígan szelte csónakunk
A tónak kék vizét,
Most zúgó tenger habja választ
Tán örökre szét!
Ó gondolj, gondolj néha rám,
A sors bár merre hajt.
Emlékül küldöm, kedvesem,
A régi-régi dalt.

Sármány seregély...

Sármány, seregély
Piros pintyőke,
120 éves kanverébnek
Hátul a feje
Refrén:
Most N.N iszik...
Most N.N berúgott

Van egy nóta

Van egy nóta nem dalolja senki
Elfelejtett, kopott kis regény.
Barna kislány fekete szemébe
Szerelmes lett egy cigány legény.
Nyári éjjel húzta halkan, csendben
Egy muskátlis kis ablak alatt.
Sírt a legény, zokogott a lelke,
S kacagott a leány ez alatt.

Szállj, szállj szerenád!
Egy holdvilágos éjjen át.
Barna kislány azt dalolja,
Ablakában nem szól többé szerenád.

Halk koppanás, elnémul a nóta.
Darabokra tört a hegedű.
Azóta is a világot járja,
Kezében a törött hegedű.

Odajár el minden áldott este,
Hova szíve-vágya kergeti,
És amikor nem hallja őt senki,
Ezt a kis dalt énekelgeti:

Szállj, szállj szerenád!
Egy holdvilágos éjjen át.
Barna kislány azt dalolja,
Ablakában nem szól többé szerenád.

Vigyázz magadra fiam

Tizennégy múltam éppen, vasárnap volt, azt hiszem.
Apám bort töltött és sodort egy cigarettát nekem.
Leült mellém, s azt mondta, most, hogy elmegy, ki tudja,
Mikor látunk majd újra, vigyázz magadra, fiam!

Vigyázz jól, mert a város hideg, büszke és irigy.
Eddig gond nélkül éltél, de már nem lesz mindig így.
Ott a kollégiumban minden egész másképp van.
Én csak azt kívánom, bármi lesz is, hogy ember légy, fiam!

Mikor eljött a nap, szintén egy vasárnap délután.
Anyám könnyek közt adta rám az ünneplő ruhám.
Csirkét csomagolt az útra, apám bort töltött újra,
Búcsúzóul azt mondta, vigyázz magadra, fiam!

Vigyázz jól, mert a város hideg, büszke és irigy.
Eddig gond nélkül éltél, de már nem lesz mindig így.
Egész más ott az élet, egyedül hagynak téged.

Én csak azt kívánom, bármi lesz is, hogy ember légy, fiam!
Azt kívánom, bármi lesz is,
Hogy ember légy, fiam!

Volt egyszer egy lovas csapat

Volt egyszer egy lovascapat,
Betörték egy faluba.
Mégölték a férfiakat,
S elvitték a lányokat.

Este van már - késő este -
Minden rablány alszik már.
Csak egy rablány van még ébren,
Kinek szíve nagyon fáj.

Volna nékem tintám, tollam,
S volna nékem papírom,
le is írnám mindazokat,
Ami nékem fájdalom!

Reggel van már - kora reggel -
Minden rablány talpon már.
Csak egy rablány alszik mélyen,
Kinek lelke mennyben jár.

Volt már nékem tintám, tollam,
S volt már nékem papírom,
Le is írtam mindazokat,
Ami nékem fájdalom.

Új sír van a temetőben
Rajta virág koszorú.
Mellette egy barna legény
Kinek szíve szomorú.

Ne sírj, ne sírj, barna legény!
Ne fájdítsd a szívedet!
Te is tudod, hogy a sírból
Visszatérni nem lehet.

Katonadalok

A jó lovas katonának

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga,
Eszik, iszik a sátorban, semmire sincs gondja.
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret.

Paripáját megforgatja, elmegyén dolgára,
Csillog-villog a mezőben virágszál módjára.
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret.

Ellenségre, nyereségre kimegyen próbára,
Megütközik viaskodik, siet a prédára.
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret.

Fel van írva és rajzolva haragos kardjára:
Ez az élet és becsület hazája számára!
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret.

Menjünk azért seregesen, tartsuk meg hazánkat,
Vérrel, bérrel oltalmazzuk a mi szent hazánkat!
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret.

Isten hozzád, apám, anyám, én édes szerelmem,
Húgom, bátyám, sógor, komám, avagy jertek velem.
Hej élet, de gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret!

Bandikám

Bandikám, kis vitézem, katonám,
Tudjuk, nem felejtet el:
Mindenáron győznünk kell,
Kis Bandikám!

Bandikám, isten áldjon, Bandikám!
Légy a fronton is vidám,
S este gondoldj mindig rám,
Kis Bandikám!

Mert ha vége lesz, majd ha béke lesz,
És a század itthon jár,
Nagy szeretet és édes ölelés
Forró csókok vár.

Bandikám, kis vitézem, katonám,
Tudjuk, nem felejtet el:
Mindenáron győznünk kell,
Kis Bandikám!

Kész a század már indulásra vár,
Kürt harsan és a laktanyából menni kell,
Egy kis szőke lány

Áll a kapunál,
És szívből drága Bandijához
Búcsúdalt énekel.

Csínom Palkó, Csínom Jankó

Csínom Palkó, Csínom Jankó, csontos kalabérom.
Szép selymes lódingom, dali pár pisztolyom.
Nosza, rajta jó katonák, igyunk egészséggel,
Menjen táncba ki-ki köztünk az ő jegyesével.

Ne bánkódjék senki köztünk, menjünk az Alföldre.
Megrontatik kezünk által a labanc ereje.
Szabad nekünk, jó katonák, Tisza-Duna közü
Labancságnak, mert nincs sehult ottan semmi közü.

Ellőtték a jobb karomat, folyik piros vérem

Ellőtték a jobb karomat, folyik piros vérem
Nincsen nékem édesanyám ki bekösse nékem.
Gyere kisangyalom kösd be sebeimet,
S gyógyítsd meg a bánatos szívemet.

Gyere kisangyalom kösd be sebeimet,
S gyógyítsd meg a bánatos szívemet.

Odakünn a Kárpátokban dörögnek az ágyúk.
Szegény magyar honvédeknek elfagyott a lábuk.
Nincsen aki megsajnálja, csak az a sok
Apró gyerek odahaza várja.

Esik az eső

Esik az eső, ázik a heveder,
Gyöngye lábamat szorítja a kengyel.
Bársony lekötő szorítja lovamat,
Nehéz karabély nyomja a vállamat.

Megjön a levél fekete pecséttel,
Megjött a muszka százezer emberrel.
Kétszáz ágyúval áll a harc mezején,
Így hát jó anyám elmasírozok én.

Fújnak riadót, verik a rézdobot,
Sok tiszti kiáltja: Előre magyarok!
Szólnak az ágyúk, ropognak a puskák,
Szomorú nótát fújnak a regruták.

Jön a kapitány piros pej paripán.
Kardja megvillan az egyik oldalán.
Kardja megvillan, az ágyú elrobban,
Szép piros vére a földre kiloccsan.

Pajtás, ha látod folyni a véretem,
Töltsd meg fegyvered, lőj agyon engemet!
Szuronyod végét szegezd a szívemnek,
Ne hagyj sokáig szenvedni engemet!

Sírhat - ríhat már az édesanyja,
Kinek fiát viszik háborúba.
Kezét vagy lábát a folyó ellövi;
Meg sem hal szegény, már el is temetik.

Ezerkilencszáztizennégyben

Ezerkilencszáztizennégyben
Még az úristen is lenézett a földre.
Ferenc Jóska ej-haj háborút indított,
De sok édesanyát örökre megszomorított.

Anyám, anyám, kedves édesanyám!
De szomorú vasárnap virradt rám.
Házunk előtt, jaj de szépen muzsikálnak,
Engemet pedig visznek katonának.

Fel, fel vitézek a csatába

Fel, fel vitézek a csatára,
A szent szabadság oltalmára!
Zeng, döng az ágyú, s csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart!

Fel, fel látjátok lobogómat,
Indulj utánam robogó had!
Édes hazánkért hősi vérünk,
Ontjuk hullajtjuk nagybátran, míg élünk.

Híres Komárom be van véve,
Klapka György a fővezére,
Büszkén kiáll a csatatérre,
Hajrá, huszárok, utánam előre!

Gábor Áron rézágyúja

Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva.
Indulnak már a tűzerek messze a határba.
Nehéz a rézágyú, fölszántja a hegyet-völgyet,
Édes rózsám, a hazáért el kell válnom Tőled.

Véres a föld, magyar tűzér vére folyik rajta.
Csak még egyszer gondolj vissza szép magyar hazádra.
Anyám, Te jó lélek, találkozom-e még véled?
Holnapután messze földre, hosszú útra térek.

Házunk előtt kettőt fordult a kocsi

Házunk előtt kettőt fordult a kocsi,
Édesanyám kufferomat hozza ki!
Édesanyám köszönöm a levelét,
Három évig nem eszem a kenyerét.

Édesanyám, hol van azaz édes tej,
Amelyikkel katonának fölnevelt?
Mér nem adtad tejedet a lányodnak,
Mert a lányod nem viszik katonának.

Addig megyek a csillagos ég alatt,
Míg megnyugszom a babám karja alatt.
Ha nem nyugszom a babám karja alatt,
Majd megnyugszom a fekete föld alatt.

Jó estét kívánok, megjöttek a fehérvári...

Jó estét kívánok, megjöttek a fehérvári huszárok,
jó estét kívánok, megjöttek a fehérvári huszárok.
Jöttek, láttak, győztek, sok kislányt megfőztek,
Jó estét kívánok, megjöttek a fehérvári huszárok.

Jó reggelt kívánok, elmentek a fehérvári huszárok,
jó reggelt kívánok, elmentek a fehérvári huszárok.
Erre, arra jártak, selyemágyban háltak,
jó reggelt kívánok, elmentek a fehérvári huszárok.

Jól van dolga a mostani huszárnak

Jól van dolga a mostani huszárnak,
Nem kell szénát kaszálnon a lovának,
Mert a széna porcióba van kötve,
Van kötve, de van kötve,
Gyere rózsám, tedd a lovam elébe.

Édes anyám, ki a huszár, ha én nem?
Ki nyergeli fel a lovam, ha én nem?
Főlnyergelem aranyszőrű lovamat,
Lovamat, de lovamat,
Lerúgatom véle a csillagokat.

Kárpátokban megfűjták a trombitát

Kárpátokban megfűjták a trombitát,
Minden anya hazavárja a fiát.
Csak engemet nem vár haza az édesanyám,
Kárpátokba lesz az örökös hazám.

Édesanyám, ha föl akarsz keresni,
Kárpátoknak hegyaljára gyere ki!
Megtalálod síromat a kőszikla alatt,
Édesanyám, kisérlheted magadat.

Kesely lovam nyerített a csatába,
Mellső lábát éles golyó találta.
Szállj le huszár, ved le nehéz nyergedet,
Nyergedet, de nyergedet,
Szegény lábam nem bír tovább tégedet.

Kímegek a doberdói harctérre

Ha kímegek a doberdói harctérre,
Feltekintek a csillagos nagy égre.
Csillagos ég merre van a magyar hazám,
Merre sirat engem az édesanyám?

Én Istenem, hol fogok én meghalni,
Hol fog az én piros vérem kifolyni?
Olaszország közepében lesz a sírom,
Édesanyám arra kérem, ne sírjon!

Feladom a levelem a postára,
Rátalál az édesanyám házára.
Olvasd anyám vérrel írott leveletem!
Doberdónál hagyom az életemet.

Édesanyám nem írok több levelet.
Puskagolyó lőtte el a szívemet.
Eltemetnek az erdei gyöngyvirágok,
Megsiratnak a falumbeli leányok.

Édesanyám ne sirasson engemet,
Ellenséges golyó engem nem érhet,
Mert az Isten maga vigyáz a honvédre,
Drága annak a földre hulló vére.

Kossuth Lajos azt üzenté

Kossuth Lajos azt üzenté,
Elfogyott a regimentje!
Ha még egyszer, azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Kossuth Lajos azt üzenté,
Elfogyott a regimentje!
Ha elfogyott kettő-három,
Lesz helyette tizenhárom,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Kossuth Lajos azt üzenté,
Elfogyott a regimentje!
Kossuth Lajos nem lett volna,
Katona se lettem volna.
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára!
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Kossuth Lajos írődeák
Nem kell néki gyertyavilág.
Megírja ő a levelet,
Egy ragyogó csillag mellett.
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Kossuth Lajos táborában

Kossuth Lajos táborában
Két szál majoránna:
Egy szép barna magyar huszár
Sej, lovát karéjozza.

Ne karéjozz, magyar huszár,
Mert leesel róla.
Nincsen itt a te édesanyád,
Sej, aki megsíratna.

Ne sirasson engem senki,
Jól vagyok tanítva,
Sem lépésbe, de sem vágta,
Sej, le nem esek róla.

Mert a huszár a nyeregbe
Bele van teremve,
Mint a rozmaring a jó földbe,
Sej, belegyökerezve.

Sárga a csikóm

Sárga a csikóm, sárga a nyereg rajta,
Most akartam hozzád menni rajta.
Most akartam véled beszélgetni,
Itt van az idő el kell masírozni

Anyám, anyám, kedves édesanyám,
De szomorú vasárnap délután.
Házunk előtt szépen muzsikálnak,
Engemet pedig visznek katonának.

Ne vigyenek engem katonának,
Meghasad a szíve a babámnak,
Meghasad a babám gyenge szíve,
Ha engemet elrabolnak tőle!

Százados úr sejehaj

Százados úr sejehaj százados úr ha felül a lovára,
Visszatekint sejehaj visszatekint az elfáradt bakára.
Ugye fiú szép élet a katonáélet,
Csak az baj sejehaj csak az a baj hogy nehéz a viselet.

Diófából sejehaj diófából nem csinálnak koporsót,
A bakának sejehaj a bakának nem írnak búcsúztatót.
Ágyúgolyó lesz annak a búcsúztatója,
Barna kislány sejehaj barna kislány lesz a megsíratója.

Te vagy a legény Tyukodi pajtás

Te vagy a legény, Tyukodi pajtás,
Nem olyan, mint más, mint Kuczug Balázs,
Teremjen hát országunkban jó bor, áldomás,
Nem egy fillér, de két tallér kell ide pajtás!

Szegénylegénynek olcsó a vére,
Két-három fillér egy napra bére.
Azt sem tudja elkölteni, mégis végtére
Két pogány közt egy hazáért omlik ki vére!

Bort kupámba, bort, embert a gátra,
Tyukodi pajtás, induljunk rája,
Verjük által a labancot az másvilágra,
Úgy ad Isten békességet édes hazánkra.

Vágják az erdei utat

Vágják az erdei utat,
Vágják az erdei utat.
Viszik a magyar fiúkat,
Viszik a magyar fiúkat.

Állj meg, állj meg kérdjelek meg!
Ha elmész hol kapjalak meg?
Sűrű erdő közepébe,
Két kaszárnya van építve.

Abba vannak a legények,
Abba búsulnak szegények.
Kihajolnak az ablakon,
Rózsa nyílik csákójukon.

Negyedik fejezet

Nemzeti érzelmű dalok

Délvidék induló

Bácska, Bánát akarja,
Vissza legyen csatolva,
Visszatér még a Délvidék!

Zombor, Zenta, Szabadka
Hazavágyó magyarja
Ezt akarja megélni még!

Piros-fehér-zöldben
Ragyog majd hát
Újvidék után
A magyar határ!

Bácska, Bánát akarja,
Vissza legyen csatolva,
Visszatér még a Délvidék!

Erdély induló

Elhangzott a szó,
Zeng az induló,
Győztesek megint
Régi zászlaink.

Nézd a gúnyhatárt
Széttiporva már
Várnak újra mind
Ősi bérceink.

Édes Erdély itt vagyunk,
Érted élünk és halunk,
Győz a szittya fergeteg,
A rohanó sereg.

Lépteink nyomán
Fönn a Hargitán
Völgyeinkben lent
Tornyok hangja zeng.

Már semerre sincs
Átkozott bilincs.
Énekeljetek
Völgyek és hegyek!

Édes Erdély itt vagyunk,
Érted élünk és halunk.
Győz a szittya fergeteg,
A rohanó sereg.

Esküszünk!

Esküszünk a Nemzet magyar Istenére,
Piros, fehér, Zölddel írjuk fel az égre,
Minden nemes magyar, kinek lelke tiszta,
Ősi országunkat együtt vesszük vissza.

Büszke szemmel nézzük Nimród király fényét,
Az égen győzi le örök ellenségét.
Csodaszarvasunknak követjük futását,
Hunort, s Magyart hívó égi vágatását.

Attila kardjáról csodákat mesélünk,
Ha e kard kezünkbe senkitől se félünk.
Csaba, ifjú király, meghajlunk előtted,
Fényes csillagösvényt az égre Te szőtted.

Esztergomi falra festett oroszlánok,
Mint apáink régen törjük szét a láncot.
Figyeljük a Turulmadár érkezését,
A tudás népének újjászületését.

Szeretett hazánkat körbe veszi Kárpát,
Ide tértek vissza Álmos, s fia Árpád.
Áhítjuk óvó, szent, magyar koronánkat,
Ha királyunk fején, ránc senki sem támad.

Nagy Magyarország, Te sosem maradsz árva,
Mindent szívünkben élsz szeretetbe zárva.
Minden nemes magyar, kinek lelke tiszta,
Ősi országunkat együtt vesszük vissza.

Esküszünk a Nemzet magyar Istenére,
Piros, fehér, zölddel írjuk fel az égre.
Minden nemes magyar, kinek lelke tiszta,
Ősi országunkat együtt vesszük vissza.

Mindent vissza

Ipolszágon magyar zászló, de még vár, Komárom!
A pozsonyi Séta-téri híd, s a kassai Várrom!
Losonc, Rozsnyó, Ungvár népe, jelszavunkat issza:
Mindent vissza, mindent vissza, mindent- mindent vissza!

Vissza a szép Felvidékünk, minden hegyét-völgyét!
Vissza a dús erdeinknek, minden egyes tölgyét!
Folyóinkat, melynek vizét, a Mi Földünk issza!
Mindent vissza, mindent vissza, mindent-mindent vissza!

Vág völgyében magyar nóta, száll a magas égnek!
S a Kárpátok ormain még, őrtüzeink égnek!
Nyitra, Ipoly, s a kis Hernád, vize ma még tiszta!
De piros lesz, ha nem kapunk, mindent-mindent vissza!

Kassán a szél

Kassán a szél szebb jövőről mesél,
Lengnek a magyar zászlók.
Kassán ahol magyar leány dalol,
Húsz évig magyar gyász volt.

Honvéd, vigyázz, fegyverbe!
Védjed a hazádat!
Most már elég, többé ne öleljék
Mások a te babádat!

Kárpát-tetőn lakik a szeretőm,
ott van egy kicsiny háza.
minden este kiáll a kapuba,
Csókot ad a kis szája.

Egyet kacsint, büszkén lép,
Rózsa az orcája,
Kárpát-tetőn lakik a szeretőm,
Csókot ad vacsorára.

Krasznahorka büszke vára

Krasznahorka büszke vára, ráborult az éj homálya.
Tornyok ormán az őszi szél, rég múlt dicsőségről mesél.
Rákóczinak dicső kora, nem jön vissza többé soha.

Harcosai mind pihennek bujdosó fejedelemnek.
A toronyból késő este tárogató nem szól messze.
Olyan kihalt, olyan árva, Krasznahorka büszke vára.

Lesz, lesz, lesz

Lesz, lesz, lesz, csak azért is lesz
Hegyen-völgyön lakodalom ünnep lesz!
Lesz, lesz, lesz, csak azért is lesz
Miénk lesz még Kassa, Pozsony, Eperjes!

Akárhogy is berzenkednek, acsarkodnak, hetvenkednek,
Erről majd a magyar virtus tesz, tesz, tesz!
Lesz, lesz, lesz, csak azért is lesz
Ez az ország újra, csak a miénk lesz!

Lesz, lesz, lesz, csak azért is lesz
Kolozsvár is újra magyar város lesz!
Lesz, lesz, lesz, csak azért is lesz
Szabadka is újra magyar címert vesz!

A miénk volt ezer évig egy falut sem hagytunk nékik!
Minden magyar hitvallása ez, ez, ez,
Lesz, lesz, lesz, csak azért is lesz
Magyarország újra nagy és boldog lesz!

Ott, ahol zúg az a négy folyó

Most a rónák nyár tűzében ring a délibáb.
Tüzek gyúlnak, vakít a fény, ragyog a világ.
Dombok ormain érik már a bor.
Valamennyi vén akácfa menyasszonycsokor.
Zöld arany a pázsit selyme, kék ezüst a tő.
Csendes éjjen halkan felsír a tárogató.

Ott ahol zúg az a négy folyó, ott ahol szenvedni jó,
Ott ahol kiömlött annyi drága vér,
Ezredévről mond mesét a szél,
Búg a kürt az ősi vár fokán, Honvéd áll a Hargitán.
S Erdély szent bércére zúgva száll,
Visszaszáll a magyar turulmadár!

Magyarföldről Székelyföldre szállnak fellegek.
Kigyúlnak a magyar tüzek, lobogó szemek.
Még az égen is, hadak útja jár,
S a legendák hős vezére paripára száll.
Szebb lesz a nyár, szebb az ősz is szebben hull a hó.
Kolozsváron piros, fehér, zöld a lobogó.

Ott ahol zúg a négy folyó.
Ott ahol szenvedni jó.
Ott ahol kiömlött annyi drága vér.
Zeng a dal, Kolozsvár visszatér.
Búg a kürt az ősi vár fokán, Honvéd áll a Hargitán.
S Kárpát szent bércére búgva száll,
Visszaszáll a magyar turulmadár!

Székely himnusz (eredeti szöveg)

Ki tudja merre, merre visz a végzet
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Segítsd még egyszer győzelemre néped,
Csaba királyfi csillagösvényen.

Maroknyi székely porlik, mint a szikla
Népek harcától zajló tengeren.
Fejünk az ár ezerszer elborítja,
Ne hagyd el Erdélyt, Erdélyt, Istenem!

Székely himnusz (közszájon forgó változat)

Ki tudja merre, merre visz a végzet
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer győzelemre néped,
Csaba királyfi csillagösvényen.
Maroknyi székely porlik, mint a szikla
Népek harcának zajló tengerén.
Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja,
Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!

Ameddig élünk magyar ajkú népek,
Megtörni lelkünk nem lehet soha.
Szülessünk bárhol, Földünk bármely pontján,
Legyen a sorsunk jó vagy mostoha.
Keserves múltunk évezredes balsors,
Tatár-török dúlt, a labanc rabigát.
Jussunk el honban, székelj magyar földön,
Szabad hazában éljünk boldogan.

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország

Hol szőke sellő, lenge szellő játszik a Tiszán,
Ott él egy nép, legendák népe, ott az én hazám.
Az ősi Kárpát őrzi álmát, hú Csaba vezér,
Ki csillagoknak égi útján vissza-visszatér.

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország,
Gyönyörűbb, mint a nagyvilág.
Ha zeng a zeneszó, látom ragyogó, szép orcád.
Táltos paripánkon tovaszállunk,
Hazahív fű, fa, lomb, s virág.
Úgy sír a hegedű, vár egy gyönyörű szép ország.

Ott dalos ajkú mind a lány, mert dal terem a fán,
És délibábos tündérkastély leng a vén Tiszán.
A Rónaságon, hét határon száll, repül a szél,
Huszárok kedve éri csak be, hogyha szárnyra kél.

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország,
Gyönyörűbb, mint a nagyvilág.
Ha zeng a zeneszó, látom ragyogó, szép orcád.
Táltos paripánkon tovaszállunk.
Hazahív fű, fa, lomb, s virág.
Úgy sír a hegedű, vár egy gyönyörű szép ország.

Szőke Tisza haragjában megáradt

Szőke Tisza haragjában megáradt,
Szilaj habja átszakítja a gátat.
Haragszik, mert azt végezték felőle
Hogy a magyar az oláhnak,
A cseláknak adjon jussot belőle.

Tisza vizét magyar könnycsepp táplálja.
Nem is lehet, nem is lesz más gazdája.
Beszélhetnek Párizsban mit akarnak,
De a Tisza minden csöppje,
Mindörökre csak megmarad Magyarinak.

Címjegyzék

A Csitári hegyek alatt	6
A füredi Anna-bálon	6
A jó lovas katonának	54
Akácós út	8
Aki a babáját	9
Által mennék én a Tiszán	9
Az a szép az a szép, akinek a szeme kék	10
Bandikám	55
Bánk, bán áriája: Hazám, hazám...	36
Bánk, bán: Keserű bordal	37
Befordultam a konyhára	11
Bob herceg	38
Cudar ez a világ	12
Csendül a nóta	12
Csillagok, csillagok szépen ragyogjatok	13
Csínom Palkó, Csínom Jankó	56
Délvidék induló	68
Eger városa	14
Egy szál harangvirág	39
Éjjel az omnibusz tetején	40

Életemben csak két nőt szerettem...	15
Elindultam szép hazámból	16
Ellőtték a jobb karomat, folyik piros vérem	56
Elmegyek, elmegyek el is van vágásom	16
Elmegyek, elmegyek hosszú útra megyek	17
Eltörtött a hegedű	13
Erdély induló	69
Erdő, erdő, erdő	17
Esik az eső	57
Esküszünk!	70
Ezerkilencszáztizennégyben	58
Fel, fel vitézek a csatába	58
Gábor Áron rézagyúja	59
Házunk előtt kettőt fordult a kocsi	59
Hej, Dunáról fúj a szél	18
Hogyha nékem sok pénzem lesz	23
Honfoglalás	40
Húzáatok cigányok!	19
Indulj el egy úton	20
Jó estét kívánok, megjöttek a fehérvári...	60
Jól van dolga a mostani huszárnak	60
Kárpátokhan megfújták a trombitát	61

<i>Kassán a szél</i>	71
<i>Kicsiny falum, ott születtem én</i>	21
<i>Kimegyek a doberdói harctérre</i>	61
<i>Kossuth Lajos azt üzenté</i>	62
<i>Kossuth Lajos táborában</i>	63
<i>Krasznahorka büszke vára</i>	72
<i>Lakodalom van a mi utcánkban</i>	22
<i>Lányok a legényt jól megbecsüljétek</i>	22
<i>Lenn a délibábos Hortobágyon</i>	23
<i>Lesz, lesz, lesz</i>	73
<i>Már ezután úgy élem világom</i>	25
<i>Már minálunk babám</i>	26
<i>Megismerni a kanászt</i>	24
<i>Megrakják a tüzet</i>	24
<i>Megy a számár</i>	42
<i>Mi muzsikus lelkek</i>	43
<i>Midőn Havannában</i>	43
<i>Mindent vissza</i>	71
<i>Nád a házam teteje</i>	24
<i>Nékem olyan asszony kell</i>	27
<i>Nem loptam én életemben</i>	28
<i>Nótás kedvű volt az apám...</i>	29

<i>Ofio</i>	44
<i>Ott, ahol zúg az a négy folyó</i>	74
<i>Örült a szobalány</i>	44
<i>Pedro kocsmájában</i>	45
<i>Régi dal</i>	47
<i>Sárga a csikóm</i>	64
<i>Sármány seregély...</i>	48
<i>Százados úr seje haj</i>	65
<i>Székegy himnusz (eredeti szöveg)</i>	75
<i>Székegy himnusz (közzsájon forgó változat)</i>	75
<i>Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország</i>	76
<i>Szőke Tisza haragjában megáradt</i>	77
<i>Tavaszi szél vizet áraszt</i>	30
<i>Te vagy a legény Tyukodi pajtás</i>	65
<i>Tisza partján mandulafa virágzik</i>	31
<i>Túl a Tiszán faragnak az ácsok</i>	31
<i>Vágják az erdei utat</i>	66
<i>Van egy nótá</i>	48
<i>Vigyázz magadra fiam</i>	49
<i>Volt egyszer egy lovas csapat</i>	50
<i>Zöldre van a rácsos kapu festve</i>	33
<i>Zsebkendőm négy sarká</i>	33

Jegyzetek

Készült: a Nyugat-magyarországi Egyetem
Geoinformatikai Kar jegyzetsokszorosító részlegében
Felelős kiadó: Dr. Mélykúti Gábor dékán
Műszaki vezető: Dr. Engler Péter
Példányszám: 30
Torzsszám: 2010/80.

